

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Στις 20.1.80 έγινε η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας. Πρόεδρος της Γεν. Συνέλευσης εκλέχτηκε ο κ. 'Αθανάσιος Βλάχος και Γραμματέας η Δ)σα Αικατερίνη 'Ι. Λειβαδίτη.

Ο Πρόεδρος του απερχομένου Διοικ. Συμβουλίου κ. Κ. Μάντης έκανε απολογισμόν του έργου του Δ. Σ. για το 1979, ως κάτωθι:

Τα έργα που χρηματοδοτήθηκαν από τον Σύλλογό μας έχουν δημοσιευθεί στο προηγούμενο φύλλο. Τελευταίως έδόθησαν στην Κοινότητα δρχ. 16.000 για να διαμορφώσει το χώρο στο Κατσαούνη τη δρύση ή να τα διαθέσει τα χρήματα για άλλον σκοπό που θα κρίνει κατάλληλο η Κοινότητα.

Επίσης ένεκρινε και απέστειλε ποσόν 10.000 για να γίνει μία μικρή γέφυρα στη θέση «ΚΑΚΑΒΟΣ» για την άνετη επικοινωνία των χωριανών μας, που μένουν στο παλιό νεχωριό.

Τον Μάιο έγινε στο Μοσχόποδι Θηδών η ετήσια έκδρομή.

Επίσης εξέδωθε και απέστειλε το ήμερολόγιο του 1980, και συνεχίσαμε την έκδοση της 'Εφημερίδας μας, η οποία κυριολεκτικά έχει γίνει αχώριστος σύντροφος των χωριανών μας.

Ηρθαμε σε τηλεφωνική επικοινωνία με την Νομαρχία Αιτωλίας για να πληροφορηθούμε και συγχρόνως να παρακαλέσουμε να στείλουν μηχανήματα για την αποκατάσταση του οδικού δικτύου, της τηλεφωνικής επικοινωνίας ως και της ηλεκτρικής, που είχαν υποστεί ζημιές από τον βαρύ χειμώνα, που είχε σαν συνέπεια να αποκλεισθή τόνος το δικό μας χωριό όσον και τα γειτονικά.

Β', Διάφορες άλλες ενέργειες:

1) Βοηθήσαμε οικονομικά συγχωριανούς μας που δρέθηκαν σε ανάγκη.

2) Βοηθήσαμε σπουδαστές του χωριού μας οικονομικά.

3) 'Επισκεφθήκαμε (σαν άτομα, αλλά και σαν Διοίκηση) ασθενείς συγχωριανούς μας σε διάφορα Νοσοκομεία.

Αυτή υπήρξε η δράση του απερχομένου Δ.Σ.

Γ' αυτό όλοι οι Νεχωρίτες πρέπει να βοηθούν τον Σύλλογο για να διατηρηθή, και υπενθυμίζω συγχρόνως ότι ο Σύλλογός μας έφέτος κλείνει 30 χρόνια ζωής. Και είναι ευχάριστο που σήμερα βλέπουμε πάρα πολλούς νέους στην Γενική Συνέλευση, και αυτό δείχνει ότι θα διατηρηθή και θα δραστηριοποιηθή ακόμη περισσότερο.

κόμη περισσότερο.

Στη συνέχεια ο ταμίας αναφέρθηκε με λεπτομέρεια στον Οικονομικό τομέα, και η Γεν. Συνέλευση ένεκρινε τον 'Ισολογισμό του 1979, και απήλλαξε το Δ.Σ. από κάθε ευθύνη.

Έν συνεχεία η Γ. Συνέλευση ένεκρινε και τον Προϋπολογισμό του 1980 ('Ισολογισμός και Προϋπολογισμός δημοσιεύονται σε άλλη σελίδα).

Κατόπιν ακολούθησε διαλογική συζήτηση πάνω σε διάφορα θέματα, ελήφθησαν διάφορες αποφάσεις και στη συνέχεια έγιναν αρχαιρεσίες από τις οποίες βγήκε το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο για το 1980 — 1981.

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το νέο Δ.Σ. που εκλέχτηκε από τις 'Αρχαιρεσίες της 20.1.80 συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Κων/νος Μάντης, Πρόεδρος.

Νικόλαος Μπαζιώνης, 'Αντιπρόεδρος.

Νικόλαος Κ. Λειβαδίτης, Γεν. Γραμματέας.

Δημήτρα Τσόγκα (Φούρλα) Ειδικός Γραμματέας.

Κων/νος 'Αλ. Φλώρος, Ταμίας και μέλη Σπυρίδων Πλάκας και Ξένη Ζώη.

Τὰ θέληντρα τῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ μας

Υπό του κ. Ν. Μπαζιώνη

Δέν υπάρχει αμφιβολία ότι ποιητές και λογοτέχνες μας παλιότεροι και νεώτεροι — έξυμνησαν την όμορφη των 'Ελληνικών χωριών και της υπαίθριας 'Ελληνικής ζωής.

Τὰ χωριά μας δρίσκονται ακόμα μακριά από τον άπαισιο κρότο των Βιομηχανικών συγκροτημάτων, τις

άναθυμιάσεις, τὰ μολυσμένα νέφη και τὸ άγχος τών μεγαλουπόλεων και στερούνται από αρκετές άνέσεις τών πόλεων, έχουν όμως τὸ πρόνομιο νά είναι μέσα στη θεϊκή γαλήνη και στην καθαρότητα της φύσεως.

Σε μία τέτοια γαλήνη και φύση δρίσκεται τὸ χωριό μας, με τὰ πολ-

λὰ θέληντρά του, τις χαρές και τις χάρεις του.

Σήμερα θα ξεδιαλέξω, κατά την κρίση μου, μερικά από τὰ θέληντρα αυτά — τωρινά και παλιά — που έχουν κεντήσει με άθανάτα μολύνεδια την ψυχή μας.

Οί χωριανοί μας γνωρίζονται μεταξύ τους και κανένας δέν είναι άγνωστος. Γνωρίζει ο καθένας τὰ προτερήματα και έλαττώματα του άλλου. Στους τσακωμούς μπαίνουν άνάμεσα, ξεχωρίζουν και συμβιβάζουν. Οί τσακωμοί και τὰ χολιάσματα δέν κρατάνε πολύ και γρήγορα ξανακρένονται.

Ο χαιρετισμός είναι άγνός και άνυπόκριτος και τὰ καλημερίσματα ή καλησπερίσματα βγαίνουν από μέσα από την καρδιά του καθένα χωριανού.

Οί χωριανοί μας είναι άπαλλαγμένοι από τυπικά μειδιάματα και περιττά φιλοφρονήματα του σαβουάρ δέ βρ και τών σαλονιών τών πόλεων.

Ο στενός κύκλος του χωριού μας μέσα στον όποιο ζούν φαίνεται σαν οικογενειακό και γνώριμο περιβάλλον.

Η άλληλοδοθήθεια και άλληλεγγύη στις διάφορες άγροτικές δουλειές και γενικά τὸ αλτρουϊστικό πνεύ-

● Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΕΙΥΧΕΣ

Τὸ Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας άπευθύνει σ' όλους τούς χωριανούς μας τις εγκάρδιες εύχές του για ένα χαρούμενο ΠΑΣΧΑ.

Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Ένας χρόνος έφυγε και ένας άλλος ήρθε.....

Με την εύκαιρία του καινούργιου χρόνου που ήρθε τὸ Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, άπευθύνει προς όλα τὰ μέλη του κεί γενικά όλους τούς Νεχωρίτες της 'Ελλάδος και της ξενιτειάς, άπειρους χαιρετισμούς και ζεστό μήνυμα άγάπης, πατριωτικής έξαρσης, ήθικης άνάτασης και εύχεται από καρδιάς εύτυχισμένο, δλογημένο, έλπιδοφόρο, προκομένο και ειρηνικό τὸ 1980.

Για τὸ Σύλλογό μας τὸ 1980 άποκτὰ ξεχωριστή και πολλή σημασία, διότι συμπληρώνονται 30 χρόνια από τότε που τὰ ιδρυτικά του μέλη — Νεχωρίτες της 'Αθήνας — έδωσαν τὰ χέρια τους, συνεργάστηκαν και συνέστησαν νομότυπα «τὸ Σύλλογο Νεοχωριτών - Ναυπακτίας με ώραίους σκοπούς και ύψηλούς στόχους, οί όποιοί στ' αλήθεια χωρίς αμφιβολία πέτυχαν πέρα για πέρα. Η 'ίδρυση του Συλλόγου έγινε από Νεχωρίτες, για τούς Νεχωρίτες και τὸ Νεχωρι, με βασικό έλατήριο την υπέρμετρη άγάπη στη γενέθλια γή.

Η 'ίδρυσή του είχε εύεργετικά και θετικά αποτελέσματα για τὸ χωριό μας. Υπάρχει έργο, διότι υπήρξε Σύλλογος που διατηρήθηκε από τὸ 1950 μέχρι σήμερα, παρά τις δυσκολίες και τις κάποιες άδιαφορίες. Μπορεί νά υπήρξαν και χρονιές ύποτονικές, αλλά δέν έσθυσε, δέν χάθηκε όπως άλλοι Σύλλογοι. Δέν είναι ανάγκη νά άπαριθμήσουμε έδώ τώρα τὸ πολυπλέυρο και αξιοσημείωτο έργο του. 'Επίζουμε τή χρονιά αυτή νά μπορέσει τὸ Διοικητικό ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Κατωτέρω δημοσιεύουμε αντίγραφο του πρώτου πρακτικού που άποφασίσθηκε ή 'ίδρυση του Συλλόγου.

Αντίγραφο του πρώτου Πρακτικού που άποφάσισε την 'ίδρυση του Συλλόγου

Συνεδρίασις 1η, 3.10.1950
Πρακτικό 'ίδρύσεως Σωματείου.

Οί κάτωθι καταγόμενοι εκ Νεοχωρίου της Ναυπακτίας και διαμένοντες εν 'Αθήναις κ.κ. Νικόλαος Δ. Παπανικολάου, Δημήτριος Παπανικολάου, 'Ιωάννης Σγάγιας, Σπυρίδων Κώτσας, 'Αλέξιος Κώτσας, Νικόλαος Καραδήμας, Κων/νος Φούρλας, Κων/νος Κουβελάς, Κων/νος Λάππας, 'Απόστολος Καραγιάννης και 'Απόστολος Σγάγιας, 'Ελληνες πολίται έχοντες τὰ κατά τόν Νόμον 281)1914 ως ούτος έτροποποιήθη, και τών σχετικών διατάξεων του 'Αστικού Κώδικος προσόντα δια την 'ίδρυσιν Σωματείου συνελθόντες σήμερον:

Αποφασίζομεν

1) 'Ιδρύομεν εν 'Αθήναις Σωματεϊον υπό την έπωνυμίαν «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΕΟΧΩ-

Συμβούλιο νά οργανώσει ειδική έκδήλωση - άναφορά στα 30 χρόνια ζωής και δράσεως του Συλλόγου, ό όποιος δρίσκεται στην ύπηρεσία του χωριού μας και τών συγχωριανών μας. Όλα τὰ Διοικητικά Συμβούλια από τότε μέχρι σήμερα έδωσαν τὸ παρόν σε χαρές και λύπες, παρουσίασαν αξιόλογη δράση και τὸ σπουδαιότερον διατήρησαν τὸ Σύλλογο μέχρι αυτή τή στιγμή. Τὸ όφελος της διατήρησεως αυτής θα άποδειχθεί άνυπολόγιστο.

Όσο για τὸ ένημερωτικό Δελτίο «Ο Νεχωρίτης» εκκείσει 3 χρόνια από την επανέκδοσή του και πιστεύομε ότι θα συνεχίσει νά φθάνει σε κάθε Νεχωρίτικο σπίτι σαν ταχυδρόμος τών νέων του χωριού μας και τών συγχωριανών μας.

Παράκλησή μας είναι νά πιστέψουμε στους εύγενικούς και κοινωνικούς σκοπούς του Συλλόγου, νά ρθούμε όλοι κοντά του, νά ενεργοποιηθούν όλοι οί συγχωριανοί της Περιοχής 'Αττικής και νά πλαισιώσουν τὸ Διοικητικό Συμβούλιο νέα πρόσωπα και όχι οί 'ιδιοι και οί 'ιδιοι. Τὸ παρήγορο είναι ότι στην φετινή Γενική Συνέλευση ή νεολαία έδωσε ένα μεγάλο παρόν, τὸ όποιον προοιωνίζει μέλλον καλύτερο, δημιουργικότερο και γονιμότερο.

Τελειώνοντας σας καλούμε όλους σε ψυχικό συναγερμό, για ήθική και υλική συμπαράσταση, ώστε νά εύτυχίσουμε νά γιορτάσουμε τὰ 50, και γιατί όχι τὰ 100 και πλέον χρόνια του.

Όλοι μαζί λοιπόν για κάτι καλύτερο και τὸ καλύτερο ως γνωστό είναι έχθρός του καλού.

τὸ Δ.Σ.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Οί εργασίες που γίνονται για την έπισκευή του Κοινοτικού καταστήματος συνεχίζονται και ήδη έπισκευάσθηκαν οί τρεις πλευρές του, και κατασκευάζονται νά τοποθετηθούν καινούργια παράθυρα.

Επίσης συνεχίζονται και οί εργασίες έπισκευής του κτηρίου του Δημοτικού Σχολείου.

Δι' ένεργειών του 'Υπουργού κ. Στράτου τὸ Νομαρχιακό Ταμείο έπιχορήγησε τὸ Δημοτικό Σχολείο δια ποσού 300.000 για τή συνέχιση τών εργασιών έπισκευής.

Επίσης τὸ 'Υπουργείο Παιδείας χορήγησε στο Σχολείο 20 καινούργια θρανία και άνάλογο αριθμό καθισμάτων, και μία έδρα για τόν Δάσκαλο.

Στη θέση «ΚΟΚΑΛΙΑΡΕΣ» και σε κτήματα που παραχωρήθηκαν από την κ. Τασία Κ. Παπουτσή και κ. Κων/να Α. Σακαδέλλα διαμορφώνεται ο χώρος για νά μπορεί νά προσγειώνεται ελικόπτερο, για παραλαβή ασθενών σε έκτακτες περιπτώσεις.

Ο χειμώνας που έπληξε πολλές περιοχές της χώρας μας, έπληξε και

τὸ χωριό μας τόν 'Ιανουάριο με άποτέλεσμα νά διακοπεί ή συγκοινωνία, νά υποστεί βλάβες ή τηλεφωνική επικοινωνία και νά διακοπεί για 10 μέρες τὸ ηλεκτρικό ρεύμα.

Υστερα από εύλογες διαμαρτυρίες τών κατοίκων της Κοινότητας άποκαταστάθηκαν όλες οί ζημιές.

*

Δι' ένεργειών του συμπατριώτου μας κ. 'Αλέκου Φλώρου ο πρώην Νομάρχης Αιτωλίας κ. Καραγκουνίδης χορήγησε στην Κοινότητα για διάφορα έργα δρχ. 200.000. 'Επίσης δι' ένεργειών του Βουλευτού κ. Γεωργίου Παπακωνσταντίνου τὰ Κρατικά Λαχεία έπιχορήγησαν τὸ Σύλλογό μας τόν Νοέμβριο του 1979 δρχ. με 20.000 και τόν 'Ιανουάριο του 1980 δρχ. με 30.000.

Τὸ παλιό Διοικητικό Συμβούλιό μας, έκανε τραπέζι στον άφιχθέντα έξ 'Αμερικής συμπατριώτη μας κ. Γεώργιο Σγάγια, και έπί τή εύκαιρία αυτή συζήτησε διάφορα θέματα που άφορούν τὸ χωριό μας.

Κοινωνική Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στην Αθήνα η κ. Μαρία Παπαθανασίου (Χαρματζή) γέννησε κοριτσάκι.

Στο χωριό η Ευαγγελία Κραυιά γέννησε αγόρακι.

Στους εύτυχεις γονείς εύχόμαστε να τους ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στο Νεχώρι το καλοκαίρι η κ. Μαρία 'Ι. Λούπα βάπτισε το κοριτσάκι του κ. Χρήστου Χαλαμπίτσου ονομάζοντας αυτό 'Ιωάννα (εκ παραδρομής δεν δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο φύλλο).

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στην Αθήνα αρραβωνιάστηκε ο Αθανάσιος Γ. Λειβαδίτης με τη δ. Αθανασία Τσιούτσια.

Τους εύχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 14.10.79 στο Αγρίνιο παντρεύτηκε η δ. Θεοδώρα 'Ι. Καλαθά με τον κ. Νέστωρα Νταλαπέρα.

Στις 17.11.79 στο χωριό παντρεύτηκε η δ. Ντίνα Αντωνίου Κανέλλου με τον κ. Κων/νο Άντω. Κανέλλο.

Στά Σαβάδια Αμαλιάδος στις 3. 2.80 παντρεύτηκε ο κ. Γεώργιος Μπούρας με την Βασιλική Λαγού.

Επίσης η δ. Κική Κ. Φούρλα με τον κ. Δημήτριο Σαραντόπουλο.

Στους νέονυμφους εύχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στην Αθήνα πέθανε, ο 'Ιωάννης Πέτσας.

Επίσης ο Στέφανος Γιάνναρης που κηδεύτηκε στην Ναύπακτο.

Στο χωριό πέθανε η Βασιλική Ν. Ζαρκάδα, και στην Αμερική ο Κων/νος Σγάγιας.

Στην Αθήνα πέθανε η Ευαγγελία Θ. Καρέτσου που κηδεύτηκε στο χωριό.

Πέθανε στην Αθήνα η Θεοδώρα Α. Παπακώστα.

Επίσης στην Αμερική η Αικατερίνη θυγάτηρ Κων/νου Μέμμου.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Εν Αθήναις σήμερον την 3ην Νοεμβρίου 1979 ήμεραν Σάββατο και ώρα 10 π.μ. το Διοικητικόν Συμβούλιο του Συλλόγου «Νεχωριτών Ναυπακτίας» συνήλθεν σε έκτακτη συνεδρία τη προσκλήσει του Προέδρου, μετά την σχετικήν ειδήσιν του θανάτου του συγχωριανού μας 'Ιωάννου Πέτσα και

Αποφασίζει

1. Να σταλή συλλυπητήριος επιστολή εις την σύζυγον του θανόντος.
2. Να κατατεθῇ στέφανος επί της σορού του.
3. Να σταλή αντίγραφον του ψηφίσματος εις την σύζυγόν του.
4. Να δημοσιευθῇ το παρὸν ψηφισμα εις την ἐφημερίδα «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Κ. ΜΑΝΤΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Μ. ΒΛΑΧΟΥ, Π. ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ, Α. ΤΣΙΤΣΙΜΠΕΛΗΣ, Δ. ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑΣ, Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ

ΠΕΝΘΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΤΣΑΣ

Όλοι οι Νεχωρίτες δοκίμασαμε βαρύ πένθος από τον θάνατο του εξαίρετου συμπατριώτου μας 'Ιωάννου Πέτσα που συνέβη στις 3 Νοεμβρίου 1979 στην Αθήνα.

Υπήρξε ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου μας και ήταν και μέλος του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου, όταν ιδρύθηκε ο Σύλλογος μας το 1950.

Ο εκλιπών γεννήθηκε στο Νεχώρι το έτος 1895, τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο στο χωριό το 1907. Το 1913 τελείωσε το Γυμνάσιο στο Μεσολόγγι και το ίδιο έτος μπήκε στη Σχολή Ευελπίδων, από την οποία εξήλθε ανθυπολοχαγός το 1917.

Ελαβε μέρος στο πόλεμο της Μ. Ασίας από το έτος 1918—1922.

Στη συνέχεια πήγε στη Γαλλία και μετεκπαιδεύτηκε σε Γαλλική Στρατιωτική Σχολή. Μετά την επιτροφή του από τη Γαλλία υπηρέτησε επιτυχώς σε πολλές στρατιωτικές μονάδες, και το 1930 εισέρχεται στη Σχολή Πολέμου για μετεκπαίδευση.

Το 1930 παντρεύεται την Αθηνά Λιανού, από την οποία απέκτησε μία κόρη.

Το 1940 τοποθετείται Στρατιωτικός ακόλουθος στην 'Ελληνική Πρεσβεία στο Παρίσι.

Μετά τον τερματισμό του 2ου Παγκοσμίου πολέμου, επανέλθων υπηρετεί στο Γενικό Επιτελείο σαν Δ/ντης του 2ου Επιτελικού Γραφείου και στη συνέχεια σαν Διοικητής του Κέντρου Εκπαιδύσεως Κερκύρας, και μετά 'Επιτελάρχης στην Μεραρχία, που έδρευε στην Καβάλα.

Το 1946 αποστρατεύεται και του απονέμεται ο βαθμός του Αντιστρατήγου (διότι ήταν ήδη υποστράτηγος).

Αυτός υπήρξε ο αείμνηστος συμπατριώτης μας 'Ιωάννης Πέτσας.

Ετίμησε το χωριό μας σαν Αξιοματικός, αλλά και στην ιδιωτική του ζωή υπήρξε άριστος οικογενειάρχης, καλός πατριώτης, αγαπούσε πάρα πολύ το χωριό του, το οποίο επισκέπτετο τακτικά, όσο καιρό οι δυο νάμεις του το επέτρεπαν.

Αιώνια η μνήμη του.

Κ.Μ.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Ήρθαν από την Αμερική κι' αφού έμειναν για λίγο στην Πατρίδα ανεχώρησαν και πάλι:

Ο κ. Τζίμης 'Ι. Μάλλιος, ο κ. Αθανάσιος 'Η. Σγάγιας, ο κ. 'Ιωάννης Γ. Λαζοδήμος, ο κ. Νικόλαος Γ. Μάρρος, ο κ. Χρήστος Αλπογιάννης, ο κ. Αθανάσιος Γ. Ντούζος.

Επέστρεψαν από την Αμερική: Η κ. Μαγδαληνή Ν. Λούπα, η κ. Λαμπρινή Τζανακάκη (Λούπα) και ο σύζυγός της Παντελής, η κ. Ειρήνη Φ. Μέμμου, η κ. Φούλα Κωνσταντινίδου (Τσέλιου), η κ. Τασία Κ. Παπουτσή.

Ήρθε από την Αμερική η κ. 'Ελένη 'Ι. Καλαθά και ο κ. Γεώργιος Μπούρας.

Επίσης πήγαν στην Αμερική για επίσκεψη συγγενών των ο 'Ιεροδιάκος Νικόλαος Μαργάλας και η μητέρα του Μαρία.

Σημειώσεις: εκ παραδρομής δεν αναφέρθηκε στο προηγούμενο φύλλο η άφιξη και η αναχώρηση του κ. και της κ. 'Ιωάννου Σπανού.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Για την έκδοση της ἐφημερίδας μας λάβαμε τα παρακάτω ποσά:

ΑΠ' ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

Παπανικολάου Χρήστος	Δρχ. 300
'Ιωάννου Νικόλαος	300
Φούρλα Ντόλα	500
Κώσταλος 'Ηρακλής	500
Κωτσάλου Μαίρη του Σπ.	300
Βλάχος Παύλος	500
Παπαλέξης 'Αντώνιος	500
Παπουτσή 'Αναστασία του Κ.	500
Σακαβέλλας Δημήτριος	500
Τσόλκα (Φούρλα) Δήμητρα	500
Λειβαδίτης 'Ιωάννης	200
Γιαννάκος Δημήτριος	250
Λειβαδίτης Νικόλαος του Κ.	350
Παπαγεωργίου 'Αθανάσιος	100
Σακαβέλλας Λάμπρος	300
Καραγιάννης Κων/νος	500
Κουβελάς Κων/νος	300
Καλλιὰ (Λάππα) Βούλα	300
Σακελιάς Κων/νος	500
Παπακώστα (Τσιτσιμπέλη) Εύ.	500
Παπακωνσταντίνου Κων/νος	500
Παπακωνσταντίνου Μαγδαληνή	200
Μπαζιώνης Νικόλαος	250
Μάλλιος Γεώργιος του 'Αθ.	200
Μάλλιος 'Ιωάννης του Γ.	250
Παντελίδης Γεώργιος	1000
Πλάκας 'Αντώνιος	150
Κοκορόγιαννης Παναγιώτης	200
Ντούζος Γεώργιος	200
Στυρπούλου Φώτιος	100
Μάρρος Τάσος	200
Μάλλιος Χρήστος του Σπ.	200
Ζηνέλης 'Ιωάννης	600
Κορομπέλη (Λάππα) Κούλα	1.000

Μαρούδας Κων/νος

Δολ. 10

ΑΠ' ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Σιδεράς Κων/νος	Δολ. 5
Ζησιμπούλου (Παπακώστα) Εύ.	20
Λαίνας Δημήτριος	20
'Ασημάκης 'Ανδρέας	10
Μαζιάς Θωμάς	10
Σπανός Κων/νος	5
Κοτσώνη (Γιαννάκου) Ευαγγελία	Δρχ. 500
Φούρλας Κων/νος από τη Γαλλία,	
Φράγκα 200 (Γαλλικά).	

☆

Για τους σκοπούς του Συλλόγου μας λάβαμε τα παρακάτω ποσά:

Η κ. Αθηνά 'Ι. Πέτσα δραχμές 2.000 στη μνήμη του συζύγου της 'Ιωάννη.

Επίσης για τη μνήμη του 'Ιωάννου Πέτσα οι 'Αφοί Φλώρου ('Αντώνιος, Κων/νος και 'Αλέκος) προσέφεραν δραχμές 1.500.

ΕΡΧΕΣ

Ο κ. Γεώργιος Συρσίρης από το χωριό στέλνει για το νέο έτος 1980 σε όλους τους συγχωριανούς του, όπουδήποτε και να βρίσκονται τις ευχές του για υγεία, ευτυχία και χαρά. Επίσης εύχεται καλή πρόοδο και καλή σταδιοδρομία σ' όλους τους νέους του χωριού μας.

Επίσης ο κ. Δημήτριος Γιαννάκος στέλνει ευχές σε όλους τους χωριανούς του για ένα εύτυχισμένο 1980.

ΕΠΙΤΡΧΙΕΣ

Η δ. Αικατερίνη 'Ι. Λειβαδίτη πέτυχε στην Αγγλική Φιλολογία του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Επίσης ο 'Ιωάννης Αθαν. Παπαγεωργίου στην Παιδαγωγική Ακαδημία Λαμίας.

ΤΑ ΘΕΛΗΤΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

● Συνέχεια από την 1η σελίδα.

μα, είναι πολύ αναπτυγμένα. Ο ξένος Νεχωρίτης τηράει τον άλλον σε όλες τις ανάγκες.

Τρέχουν πρόθυμα χωρίς διάκριση ή ύστεροβουλία στις χαρές και στις λύπες των άλλων (γάμους, αρρώστιες, γιορτές, θανάτους κ.λπ.).

Στά γιορτάσια δεν αφήνουν πόρτα για πόρτα και γιορτάσι για γιορτάσι.

Η αγάπη των χωριανών μας είναι σε μεγάλο βαθμό αναπτυγμένη και η όμοιά τους μοιολογείται σε όλα τα περίχωρα σαν παράδειγμα.

Στην Εκκλησία πάνε κάθε Κυριακή και γιορτή, μικροί και μεγάλοι και σπάνια άπουσιάζουν.

Στις συγκινητικές γιορτές - έκδηλωση του Σχολείου μαζεύονται όλοι οι χωριανοί.

Καθένας στο χωριό έχει την ανάλογη θέση του και αξία του, διατηρεί την προσωπικότητά του και δεν χάνεται μέσα στην πολύδοξη και πολυκόσμη μεγαλούπολη, όπου υπάρχει συναίσθημα μηδενισμού και ανωνυμισμού.

Από μας τους παλιότερους (άνδρες και γυναίκες) και ποιος δεν έκανε το «τσοπανούδι» και δεν σκάρισε τις γίδες στη σκαλούλα, στις γλύνες, στις τσαπουρνιές, στα πουρναράκια κ.λπ. για να φάνε κανένα ροϊδάμι και δεν έπαιξε τα πεντόβουλα, την τριωτά ή δεν κέντησε με τα μολυνέδια της έποχης εκείνης!

Η άμεριμνησία που βασίλευε και βασιλεύει στο χωριό μπορεί να για τρέψει ψυχικούς πόνους, θλίψη και άγχος. Ο ύπνος στο χωριό μας είναι γιατρικό. Το νερό του χωριού μας δεν έχει μυρωδιές από χλώριο, αλλά είναι γάργαρα και δροσερό.

Όλες οι έποχές του χρόνου έχουν την δική τους μαγεία και το δικό τους ξεχωριστό χρώμα (Χριστούγεννα με τα χιόνια. Πάσχα με την άνοιξη, πανηγύρια 'Αγίας Παρασκευής, Παναγιάς, τρύγος, τσίπρα, όργωμα σπάρσιμο, κυνήγι, ψάρεμα στο Φείδαρι και τόσες άλλες άμετρητες εικόνες).

Στά τόσα και τόσα προτερήματα του χωριού προστίθεται και η φυσική χάρη και όμορφιά, την οποία

ή φύση χάρισε χωρίς φειδώ στο χωριό μας.

Τα βουνά του, τα δάση του, οι πλαγιές, τα λαγκάδια, τα ρέματα οι νεροσυρμές, οι λόγγοι, οι βρυσούλες κ.λπ. που με τα διάφορα όνομά τους Καρφοπεταλιάς, Κέδρος, Στάρια, 'Ασπρόδρυση, Ψηλά άλωνια, παλιόγourna, φτερούγα το Μύλο, άσπρολακούλα, Παλιονέχωρο, Καλαθείκα, πορέτσινα, Κλεινοβίτης, Καλαμίτης, άλμστα, Καλάμια, πουρί, δέση, Κανάλια, 'Ασπροχώρφα, ραχη τ' κ' κιά, Καρά τα λειβάδια, Μέγα Ίσωμα, Κουτρούλι κ.ά. που μας μένουν άλησμόνητα στη σκέψη μας.

Σπάνια γοητεία άσκούν το ροδοχάραμα, ή ανατολή του ήλιου στον Κοκκινιά, το ήλιοβασίλεμα στις μυτερές κορφές του Καρφοπεταλιά, τα γλυκόνχα κυπροκούδουνα, οι «αυτοσχέδιες συναυλίες» των πουλιών στα πυκνόδεντρα της Μουρτοβρύσης, στα πορέτσινα και στο Δεντρόλογγο, το μεγαλόπρεπο πέταγμα των άετών στα δόντια του Καρφοπεταλιά πάνω από την άσπρολακούλα και την πλάση, το σφύριγμα των κοτσιφιών στο Κρί, στις Ζαχαριές, στις Καστανιές, στη Γυφτηβρύση, στις γκορτσιές κ.ά.

Όλα αυτά δεν χορταίνουμε να βλέπουμε και τα χαϊρόμαστε.

Δεν έχουν στο χωριό μας όλα τα μέσα του πολιτισμού, αλλά έχουν την άσυναγώνιστη ικανοποίηση του «κατά φύσιν ζην».

Βέβαια με τα λόγια μας αυτά δεν επιδιώκουμε την άναχαίτηση της καταραμένης άστυφιλίας και μετανάστευσης των συγχωριανών μας, αλλά άπλούστατα να υπογραμμίσουμε την ιδιυλλιακή ζωή του χωριού μας και τη νοσταλγία μας γι' αυτή.

Αυτά τα θέλητρα θυμήθηκε ή σκέψη μου που δραπέτευσε λίγο από τη μεγάλη Πολιτεία στο Νεχώρι, φλετούριζε στα γρήγορα άπ' άκρο σ' άκρο στις στράτες και τις τοποθεσίες του, πήρε ένα ξανάσασμα, φίλησε το χώμα του και γύρισε πάλι άναφώνάζουσα δίκαια τον στίχο του Ποιητή Κώστα Κρυσταλλάη «Καλότ' χοί μου χωριανοί, ζηλεύω τη ζωή σας». Γι' αυτό θα ματαρθούμε και θα ματαρχόμαστε στο Νεχώρι όσο ζούμε κι όσο άλάργα είμαστε.

Αυτά τα θέλητρα θυμήθηκε ή σκέψη μου που δραπέτευσε λίγο από τη μεγάλη Πολιτεία στο Νεχώρι, φλετούριζε στα γρήγορα άπ' άκρο σ' άκρο στις στράτες και τις τοποθεσίες του, πήρε ένα ξανάσασμα, φίλησε το χώμα του και γύρισε πάλι άναφώνάζουσα δίκαια τον στίχο του Ποιητή Κώστα Κρυσταλλάη «Καλότ' χοί μου χωριανοί, ζηλεύω τη ζωή σας». Γι' αυτό θα ματαρθούμε και θα ματαρχόμαστε στο Νεχώρι όσο ζούμε κι όσο άλάργα είμαστε.

Αυτά τα θέλητρα θυμήθηκε ή σκέψη μου που δραπέτευσε λίγο από τη μεγάλη Πολιτεία στο Νεχώρι, φλετούριζε στα γρήγορα άπ' άκρο σ' άκρο στις στράτες και τις τοποθεσίες του, πήρε ένα ξανάσασμα, φίλησε το χώμα του και γύρισε πάλι άναφώνάζουσα δίκαια τον στίχο του Ποιητή Κώστα Κρυσταλλάη «Καλότ' χοί μου χωριανοί, ζηλεύω τη ζωή σας». Γι' αυτό θα ματαρθούμε και θα ματαρχόμαστε στο Νεχώρι όσο ζούμε κι όσο άλάργα είμαστε.

Αυτά τα θέλητρα θυμήθηκε ή σκέψη μου που δραπέτευσε λίγο από τη μεγάλη Πολιτεία στο Νεχώρι, φλετούριζε στα γρήγορα άπ' άκρο σ' άκρο στις στράτες και τις τοποθεσίες του, πήρε ένα ξανάσασμα, φίλησε το χώμα του και γύρισε πάλι άναφώνάζουσα δίκαια τον στίχο του Ποιητή Κώστα Κρυσταλλάη «Καλότ' χοί μου χωριανοί, ζηλεύω τη ζωή σας». Γι' αυτό θα ματαρθούμε και θα ματαρχόμαστε στο Νεχώρι όσο ζούμε κι όσο άλάργα είμαστε.

Αυτά τα θέλητρα θυμήθηκε ή σκέψη μου που δραπέτευσε λίγο από τη μεγάλη Πολιτεία στο Νεχώρι, φλετούριζε στα γρήγορα άπ' άκρο σ' άκρο στις στράτες και τις τοποθεσίες του, πήρε ένα ξανάσασμα, φίλησε το χώμα του και γύρισε πάλι άναφώνάζουσα δίκαια τον στίχο του Ποιητή Κώστα Κρυσταλλάη «Καλότ' χοί μου χωριανοί, ζηλεύω τη ζωή σας». Γι' αυτό θα ματαρθούμε και θα ματαρχόμαστε στο Νεχώρι όσο ζούμε κι όσο άλάργα είμαστε.

Αυτά τα θέλητρα θυμήθηκε ή σκέψη μου που δραπέτευσε λίγο από τη μεγάλη Πολιτεία στο Νεχώρι, φλετούριζε στα γρήγορα άπ' άκρο σ' άκρο στις στράτες και τις τοποθεσίες του, πήρε ένα ξανάσασμα, φίλησε το χώμα του και γύρισε πάλι άναφώνάζουσα δίκαια τον στίχο του Ποιητή Κώστα Κρυσταλλάη «Καλότ' χοί μου χωριανοί, ζηλεύω τη ζωή σας». Γι' αυτό θα ματαρθούμε και θα ματαρχόμαστε στο Νεχώρι όσο ζούμε κι όσο άλάργα είμαστε.

Αυτά τα θέλητρα θυμήθηκε ή σκέψη μου που δραπέτευσε λίγο από τη μεγάλη Πολιτεία στο Νεχώρι, φλετούριζε στα γρήγορα άπ' άκρο σ' άκρο στις στράτες και τις τοποθεσίες του, πήρε ένα ξανάσασμα, φίλησε το χώμα του και γύρισε πάλι άναφώνάζουσα δίκαια τον στίχο του Ποιητή Κώστα Κρυσταλλάη «Καλότ' χοί μου χωριανοί, ζηλεύω τη ζωή σας». Γι' αυτό θα ματαρθούμε και θα ματαρχόμαστε στο Νεχώρι όσο ζούμε κι όσο άλάργα είμαστε.

Αυτά τα θέλητρα θυμήθηκε ή σκέψη μου που δραπέτευσε λίγο από τη μεγάλη Πολιτεία στο Νεχώρι, φλετούριζε στα γρήγορα άπ' άκρο σ' άκρο στις στράτες και τις τοποθεσίες του, πήρε ένα ξανάσασμα, φίλησε το χώμα του και γύρισε πάλι άναφώνάζουσα δίκαια τον στίχο του Ποιητή Κώστα Κρυσταλλάη «Καλότ' χοί μου χωριανοί, ζηλεύω τη ζωή σας». Γι' αυτό θα ματαρθούμε και θα ματαρχόμαστε στο Νεχώρι όσο ζούμε κι όσο άλάργα είμαστε.

ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΗ ΘΥΜΟΣΟΦΙΑ

Του Γαλάνη το παιδί —παιδί άφαντασμένο και ψωροπερίφανο κι άλαφρόμυαλο— σπούδαζε χρόνια στην Πάτρα.

Ήρθε στο χωριό, στη μάνα του και στον πατέρα του κ' ήταν όλο έλληνοκούρα κι άφαντασία. Τάχα μου κάτι έμαθε και κάτι ήξερε.

—Δεν έκοιμήθην καθ' όλην την νύκτα, λέει στη μάνα του το πρωί.

—Μπάκι κρήνουνς, γιούλη μ'!

—Όχι.

—Μή σ' έτριβαν τα τραάτσιουλα;

—Ούτε.

—Μή σ' έτριγαν οι ψύλλα;

—Μήτε.

—Άμ τόινις;

—Έσυλλογιζόμην πώς άνέβη ή θούς και έκόπρισε την δοκόν. Καί λύσιν ούκ εύρον.

(Στο πάτερο της κεράνης, να κατλάθει, ήταν κολλημένη μια γελαδοσθονιά, από τον καιρό που το πάτερο ήταν πεταμένο στον όβρο).

Κι ο πατέρας του ακούοντας το παράξενο και κουνώντας το κεφάλι:

—Τί ξουδεύουμι, τί πιδεύουμι κι τί γεύουμι ού έμμουρ τόσα χρόνια!

Αντώνιος Παπακώστας
και τα παιδιά του

Η ΘΕΙΑ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΣΗ

Υπό 'Ιεροδιακόνου Νικολάου Μασγάλα

Ἡ Θεία Γέννηση τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ συγκατάβασή του, ἡ ἐορτὴ καὶ πανήγυρις τῆς θείας εὐδοκίας, ἡ «Μητρόπολις τῶν ἐορτῶν» ὅπως τὴν ὀνομάζει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος μᾶς δίνει σαφὲς καὶ χωρὶς καμμιᾶ ἀντίρρηση καὶ ἀμφιβολία αὐτὸ τὸ μεγάλο καὶ ἀληθινὸ καὶ σωτήριον δίδαγμα. Ὅτι ὁ Θεὸς πανάγαθος καὶ φιλόανθρωπος καθὼς εἶναι καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ ἄνθρωπος τὸ τελειότερο δημιούργημά του τὸν ἐγκατελείπει καὶ χωρὶς φόβον παραδίνεται εἰς τὸν διάβολον καὶ εἰς τὴν αἰώνια καταδίκη του. Ἐκεῖνος ὁ ἐπουράνιος καὶ αἰώνιος καὶ φιλόανθρωπος Πατέρας του, οὐδέποτε ἐγκαταλείπει αὐτὴν τὴν κορωνίδα τῆς δημιουργίας του ἀν καὶ γίνεται καὶ ἀποστάτης καὶ ἀρνητὴς εἰς τὸ θεῖο θέλημα τοῦ Οὐρανοῦ Πατέρα του.

Ποῖο λοιπὸν γεγονός συνετέλεσε γιὰ νὰ γεννηθεῖ ὁ Θεάνθρωπος καὶ Λυτρωτὴς Χριστὸς μας;

Ἡ ἀποστασία καὶ ἡ πτώσις τοῦ τελειωτέρου ὄντος τῆς δημιουργίας τοῦ σύμπαντος ὁ ἄνθρωπος. Ἡ πτώσις του εἰς τὴν φθορὰν εἰς τὴν ἀμαρτίαν εἰς τὸν αἰώνιον θάνατον. Ἡ ἀπομάκρυνσις του ἀκόμη ἀπὸ τὸν Δημιουργὸ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα του.

Γεννᾶται ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς ὁ Ἐπουράνιος γιὰ νὰ σώσει νὰ ἀνορθώσει νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν πεσόντα καὶ θανόντα καὶ ἀμαρτωλὸν καὶ ἐνοχὸν ἄνθρωπον.

Τὶ εἶναι ὁμως συγκατάβασις;

Συγκατάβασις εἶναι τὸ νὰ καταδεχθεῖ ὁ μέγας νὰ γίνῃ μικρὸς ὁ πλούσιος φτωχός, ὁ ἐπίσημος ἄσημος, ὁ τιμώμενος καὶ ὑμνούμενος καὶ δοξολογούμενος θεληματικῶς νὰ καταλήξῃ περιφρονούμενος καὶ βλασφημούμενος καὶ ἀτιμαζόμενος. Ὁ πανίσχυρος καὶ ἐνδοξος βασιλεὺς νὰ εὑρεθεῖ μὲ τὴν θέλησίν του στοὺς δρόμους χωρὶς ἐξουσία χωρὶς ὑπηρετές καὶ ὑπηκόους, χωρὶς στρατοὺς, χωρὶς βασιλικὴ ἐμφάνισις καὶ εὐπρέπεια. Νὰ εὑρεθῇ φτωχός, γυμνός καὶ ἔρημος, γεμάτος χλευάσματα καὶ ὀνειδισμοὺς μὲ κατάρεις μὲ ἀναθέματα καὶ ἀπειλὰς μὲ ἐμπυτυμούς καὶ ραπίσματα καὶ σταυροὺς καὶ μαρτυρικοὺς θανάτους.

Κι ὅλα αὐτὰ μὲ τὴν θέλησίν του ὑποβάλλοντας τὸν ἑαυτὸν σὲ μεγάλη ταπείνωσις, σὲ ἔσχατη φτώχεια, σὲ ἀπερίγραπτη στέριση, ἀλλὰ γιὰ ἕναν καὶ μέγαν φιλόανθρωπον σκοπὸν. Νὰ σώσει. Νὰ σώσει ὅλους ἀπὸ τὴν κατάρα καὶ τὸν ὄνει-

● Συνέχεια στὴν 4η σελίδα

Οἱ Νεχωρίτες Παπάδες

Υπό τοῦ κ. Δημητρίου Β. Φούρλα

Δεκατρεῖς Νεχωρίτες παπάδες. Τὰ ὀνόματά τους διασώζονται ὡς ἐπώνυμα στοὺς ἀπογόνους των ἢ ἐπιμαρτυροῦνται ἀπὸ «παλιὰ χαρτιά», ἐνθυμήσεις καὶ ἀφιερώματα ἢ ἔχουν ἀποτυπωθεῖ ὡς τοπωνύμια.

Ἄς τοὺς θυμηθοῦμε:

1. Παπαμίχος:

Τὴν ὑπαρξὴ του εἰκάζω ἀπὸ τ' ὄνομα Θανάσης Παπαμιχαλόπουλος σὲ πρακτικὸ τοῦ 1829 ἢ Θανάσης Παπαμιχόπουλος σὲ πωλητήριο τοῦ 1834 καὶ ἀπὸ μιᾶ μαρτυρικῆς κατάθεσιν τοῦ 1841 «Ἐξέτασις τοῦ ἱερέως Παπακώστα Παπαμίχου». Ὁ Παπαμίχος, λοιπὸν, εἶναι ὁ πατέρας τοῦ Παπακώστα καὶ τοῦ Θανάση. (Μίχο ἄκουγα νὰ παρονομάζει ἡ θάβα μου τὸ Μήτσο Παπακώστα).

Νὰ ἔχει, ἄραγε, καμιά σχέση ὁ Παπαμίχος (ἀκριβέστερα: ἡ Παπαμίχαινα) μὲ τὸ φόνον τοῦ τούρκου στὸ Παλιονέχωρο (ἀν ἀληθεύει ὁ θρύλος); Πιθανότατα.

2. Παπαλέξιος: (ἄγνωστο τὸ ἐπώνυμό του).

Ὁ πρῶτος γνωστός μας παπάς. Προσέξτε τὴν φράση: «ἀναγνωσθέντος μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ γεροντοτέ-

ρου τῆς συναθροίσεως ταύτης παπα - Ἀλεξίου τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐκλογέων ὅρκου» στὸ πρακτικὸ ψηφοφορίας τοῦ 1829.

Ἐγγονος τοῦ Παπαλέξη ὁ Παναγείας (εἶχε τὸ συνήθειο νὰ εὐχεται κι ὅλο νὰ εὐχεται: «πάντα ὑγεία, πάντα ὑγεία» καὶ τοῦ κόλλησαν τὸ παραγκῶμι ὁ Παναγείας) διέγγονοί του ὁ δάσκαλος Ἀλέξιος Β. Παπαλεξίου (γενν. 1871) καὶ οἱ ἄλλοι Παπαλεξαῖοι (ἔξι ἀδελφοί), τρισέγγονός του ὁ Ἀντώνιος Α. Παπαλέξης, λυκειάρχης στὸ Θέρμο.

3. Παπανικόλαος: (Θῶδος τὸ ἐπώνυμό του, τῆς ἴδιας οἰκογενείας καὶ ὁ Καπώνης).

Ἀναφέρεται στὸ πρακτικὸ ψηφοφορίας τοῦ 1829 «ὁ ἱεουργὼν ταύτης τῆς ἡμέρας ἱερεὺς Νικόλαος».

Ἐγγονοί του οἱ Δημήτριος Ἰωάν. Παπανικολάου (γενν. 1851), ἀνυποπολογαγός (Καπετάνος) καὶ Νικόλαος Ἰωάν. Παπανικολάου (γενν. 1854), ἐνωματάρχης (Κουφός), δισέγγονοί του οἱ Ἰωάννης Δ. Παπανικολάου, δάσκαλος (Τζῶν) καὶ Νικόλαος Δ. Παπανικολάου, Δημήτριος Ν. Παπανικολάου, ἀσφαλιστές.

Τοπωνυμία: «Στοῦ Παπανικόλα καὶ χωράφι» (Γλίνες), «Στοῦ Παπανικό-

λα τὸ καλύβι» (Ἀγκορτσιές).

4. Παπακώστας Παπαμίχου:

Τ' ὄνομά του μαρτυρεῖται ὡς «ἱερεὺς Κωνσταντῆς» σὲ αἴτηση τοῦ 1839. Ἀπὸ μιᾶ μαρτυρικῆς κατάθεσίν του στὰ 1841 ἔχουμε ἀκριβέστερα στοιχεῖα: «Ἐξέτασις τοῦ ἱερέως Παπακώστα Παπαμίχου. Ἐρ. Πῶς ὀνομάζεσαι; Ἀπ. Παπακώστας. Ἐρ. Πόσων χρόνων εἶσαι; Ἀπ. Ἐξήντα πέντε. Ἐρ. Τί ἐπάγγελμα ἔχεις; Ἀπ. Ἱερεὺς. Ἐρ. Ποῦ γεννήθηκε καὶ ποῦ κατοικεῖς; Ἀπ. Εἰς τὸ Νεχωρί ἐγεννήθηκα καὶ ἐκεῖ κατοικῶ. Ἐρ. Ποῖαν θρησκείαν λατρεύεις; Ἀπ. Τὴν Ὀρθόδοξον, αὐτῆς καὶ Ἱερεὺς».

Ἀπόγονοι τοῦ Παπακώστα οἱ Παπακωσταῖοι τοῦ Νεχωρίου καὶ τοῦ Ἀἰ. Δημήτρη. Ἀπὸ τὰ πέντε ἀδέρφια —ἐγγόνια τοῦ Παπακώστα— ὁ Κώστας, ὁ Μαστροκώστας, κατοίκησε στὸν Ἀἰ. Δημήτρη, οἱ Γιώργης, Μήτρος, Θωμάς καὶ Παναγῆς (πέθανε μικρός) στὸ Νεχωρί.

Τοπωνυμία: «Στοῦ Παπακώστα τὴ λογγά», «Στοῦ Μαστροκώστα τὴ λάκκα».

5. Παῖσιος: ἱερομόναχος (ἀπὸ τοὺς Βλαχάιους).

Δὲν ἐφημέρευσε στὴν «Παναγία». Αὐτὸς ἐμόναζε στὸ μοναστήρι Προφήτου Ἡλίου τῆς Ἀράχοβας. Ὅταν καταργήθηκε (1833) τὸ μοναστήρι, ἦρθε καὶ ἀσκήτευε δίπλα στοῦ Ντάφυλλου, στὰ Καλοῖραικα, ποὺ λέμε.

Ἀφιερώματα τοῦ Παῖσιου στὴν «Παναγία» εἶναι: τὸ κουτί μὲ τὰ λείψανα 12 ἁγίων, ὁ ἐπίχρυσος σταυρὸς τοῦ ἁγιασμοῦ: † ΜΝΗΣΘΗΤΙ ΚΥΡΙΕ ΤΟΥΔΟΥΛΟΥ ΣΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ 1817 καὶ ἡ Βίβλος ἐνιαύσιος, ἐν Λιψίᾳ τῆς Σαξονίας 1761 (Καὶ στὸν «Αἰ. Νικόλα» τῆς Ἀράχοβας σώζεται ἀργυρὸ ποτήρι: ΕΠΙ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΠΑΙΣΙΟΥ). Ὅλα αὐτὰ ἀνήκουν στὸ μοναστήρι τ' Ἀι. Λιᾶ τῆς Ἀράχοβας.

6. Παπαθανάσης: (δίχως ἀπογόνους σήμερα).

Φαίνεται πὼς ἦταν ἀπὸ τὸ Παπαλεξείκ σοῖ, ἴσως ἀδελφὸς τοῦ Παπαλέξη. Τὸ στίτι τοῦ ἐκεῖ ποὺ σήμερα τὸ Μουσιατρηαίικο.

Τ' ὄνομά του μαρτυρεῖται σὲ πωλητήριο τοῦ 1833. Καὶ στὸ τοπωνύμιον: «Στοῦ Παπαθανάση τὴ στρουγγῶ» (Σπηλιά).

Ὁ Παπαθανάσης, γεροντάκι ἀνήμερο, ἔπεσε στὴ φωτιά καὶ κήκε. «Μουτρώνι τοῦ Παπαθανάση» ἔλεγον οἱ παλιότεροι κάθε διαβολόπαιδο, γιὰτ' εἶχε, λένε, ὁ Παπαθανάσης ἕνα παιδί πολὺ ἀταχτο καὶ σκανταλιάρικο. (Τὸ ὄνομα Ἀναγνώστης Παπαθανασίου δρῆκα σὲ μιὰν ἀναφορά τοῦ 1844. Νὰ νῦναι, λέτε τὸ μυστούνη;)

● Συνέχεια στὸ ἐπόμενο

ΔΙΑΦΕΥΣΗ

Μετὰ λύπης μου πληροφορήθηκα ὅτι στὸ χωριὸ διεδόθη ὅτι κατέκριναν τὶς ἐνέργειες τῶν χωριανῶν μας ποὺ ἐγίναν κατὰ τὸν ἀποκλεισμό ἀπὸ τὸν βαρὺ χειμῶνα. Τὸ διαψεύω κατηγορηματικά, πρόκειται περὶ μύθου, καὶ λυπᾶμαι βαθύτατα διότι μερικοὶ χωριανοὶ μας (ποὺ ἀπολαμβάνουν ἰδιαιτέρου σεβασμοῦ μου) μετέφεραν αὐτὸν τὸν μύθο, χωρὶς νὰ τὸν ἐλέγξουν τόσον στὴν Ἀθήνα ὅσον καὶ στὴν Ἀμερική.

Κων)νος Μάντης

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1979

ΕΣΟΔΑ

1. Υπόλοιπο 31.12.1978	131.093
2. Συνδρομές Μελῶν	9.150
3. Εἰσφορὲς γιὰ τὴν ἐκδόσιν τοῦ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	43.210
4. Ἐκτακτὲς εἰσφορὲς	38.423
5. Ἐπιχορηγήσεις	20.000
6. Εἰσφορὲς γιὰ ἡμερολόγιο 1979	24.040
7. Εἰσφορὲς γιὰ ἡμερολόγιο 1980	3.550
Σύνολον Ἑσόδων	269.466

ΕΞΟΔΑ

1. Ἑξόδα γιὰ ἐκτύπωση καὶ ἀποστολὴ τοῦ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	15.012
2. Ἑξόδα γιὰ ἐκτύπωση καὶ ἀποστολὴ ἡμερολογίου 1980	30.732
3. Δαπάνες γιὰ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο	13.397
4. Γενικὰ ἔξοδα (ἐκδηλώσεις — ταχυδρομικὰ — τηλεφωνικὰ — ἐντυπα κ.λπ.)	9.167
5. Οἰκονομικὴ ἐνίσχυση συγχωριανῶν μας	21.000
6. Οἰκονομικὴ ἐνίσχυση στὴν κοινότητα τοῦ χωριοῦ μας	46.000
7. Διαρρύθμιση χώρου γιὰ Πάρκινγκ	68.000
8. Γιὰ κατασκευὴ γέφυρας στὴ θέσιν «ΚΑΚΑΒΟΣ»	10.000
Σύνολον Ἑξόδων	213.308
Υπόλοιπο 31.12.1979	56.158
	269.466
	=====

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1980

ΕΣΟΔΑ

1. Συνδρομές Μελῶν	15.000
2. ἡμερολόγιο 1980 — 1981	60.000
3. Ἐκτακτὲς εἰσφορὲς	50.000
4. Ἐπιχορηγήσεις	40.000
5. Υπόλοιπο Χρήσεως	56.000
6. Εἰσφορὲς γιὰ τὸν «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	54.000
Σύνολο	275.000
	=====

ΕΞΟΔΑ

1. Ἑκδόσιν «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	30.000
2. Συντήρηση ἀμαξιτῆς ὁδοῦ «Ψηλοῦ Σταυροῦ - Γέφυρας	15.000
3. Ἑνίσχυση ἀπόρων συγχωριανῶν μας	20.000
4. Ἑνίσχυση Δημοτικοῦ Σχολείου	10.000
5. Ἑκτύπωση καὶ ἀποστολὴ ἡμερολογίου 1980	40.000
6. Ἑξόδα Συλλόγου - Ἑκδηλώσεις κ.λπ.	15.000
7. Ἑνίσχυση τῆς κοινότητος τοῦ χωριοῦ μας - καθαριότης	45.000
8. Ἑπέκταση καὶ συμπλήρωση παιδικῆς χαρᾶς	25.000
9. Κοινωτικὸ κατάστημα - Βιβλιοθήκη	25.000
10. Ἀποθεματικὸ	50.000
Σύνολο	275.000
	=====

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Κ. Μάντης

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Μ. Βλάχου

Ο ΤΑΜΙΑΣ
Ἀπ. Τσιτσιμπέλης

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Γ. Φούρλας

ΤΑ ΜΕΛΗ Π. Ἰμμηγκας Δ. Καρανδρίκας Α. Παπαλέξης

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ (ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ) ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

Υπό 'Αρχιμ. Χρίστου Μέρμηγκα

● Συνέχεια από το προηγούμενο

Ο ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ

Ἐπὶ πολλὰ χρόνια εἰργάζετο ὁ Νῶε κάπου 120 χρόνια καὶ ἐκήρυτε τὴν ἀπόφασιν ποὺ εἶχε λάβει ὁ Θεὸς νὰ τιμωρήσῃ, ἀλλὰ τοῦ κάκου, οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς ἀκολασίας ἐνέπαιζον τὸν Νῶε μέχρ' ὅτου ἦλθε ἡ φοβερὰ ἐκείνη ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ καταρράκται τοῦ Οὐρανοῦ ἠνεύχθησαν καὶ αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου ἐρράγησαν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ νύκτες, αἱ θάλασσα καὶ οἱ ὠκεανοί, ὡς ἄλλα ὀρμητικὰ ρεύματα ἐκ τῶν κατακλυσμῶν ὠρμήσαντες κατέκλυαν τὴν γῆν ὥστε νὰ μὴ μείνῃ ἐπ' αὐτῆς ψυχὴ ζῶσα καὶ ἐκάλυψαν τὰ ὕδατα αὐτὴν μέχρι τοῦ ὄρους Ἀραράτ ὅπου ἐπαύθησαν ἡ Κιβωτὸς τοῦ Νῶε γὰρ νὰ σωθῇ ὁ μόνος αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του (Κεφ. Ζ 11 — 12). Μία μεγάλη τιμωρία τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τὰς ἀμαρτίας του, τὸν κατακλυσμὸν τοῦ ὁποίου τὴν πραγματικότητα τὴ θεβαιώνουν οἱ ἀνασκαφαὶ ποὺ εὗρισκουν διάφορα ὑπολείμματα εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς, τὴν δὲ ἱστορικότητα αὐτοῦ ποὺ ἀναγράφει ἡ Ἁγία Γραφή τὴ θεβαιώνει καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς μὲ τὰ λόγια του ἐκεῖνα («Ἀχρὶ ἡς ἡμέρας εἰσὼλθε Νῶε εἰς τὴν Κιβωτὸν καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς» (Λουκᾶς 27)).

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ καταστροφή ποὺ ἐπέφερεν ὁ κατακλυσμὸς οὐδ' ὀλόκληρο τὴ γῆ, καὶ τὴ συνθήκη ποὺ ἔκανε ὁ Θεὸς μὲ τὸν Νῶε, ὅτι «οὐ προσθήσω οὐδ' ἔτι πάλιν πᾶσαν οἰκὴν ζῶσαν ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ» (Κεφ. Θ 11) οἱ ἄνθρωποι πληθυνόμενοι ἐλησμονήσαν τὰ πάντα καὶ τιμωρίες καὶ εὐεργεσίας ποὺ ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς καὶ ἐξακολουθοῦσαν νὰ ἀμαρτάνουν, ὅχι μόνον τὴν παρὰ τὰς ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ διαστροφή τοῦ ἑαυτοῦ των, τῆς ἰδίας αὐτῶν φύσεως, μέχρι σημείου ἀηδίας καὶ κατασχύνης, ὥστε νὰ ἀναγκάζουν τὸν Θεὸν νὰ τιμωρῇ ὅχι πλέον μὲ νερὸ μὲ βροχὰς καὶ καταιγίδες ἀλλὰ μὲ φωτιὰ πῦρ «καὶ θεῖον ἐξ οὐρανοῦ, ὅπως τοῦτο τὸ ἐπέτρεψεν εἰς τὰ Σόδομα καὶ Γόμορα ποὺ καὶ αἱ λέξεις μαρτυροῦν τὸν ἔκλυτο καὶ ἀκόλαστο βίον τῶν κατοίκων τῶν Πόλεων ἐκείνων ποὺ ὁ τόπος των μετεβλήθη μετὰ τὴν καταστροφὴν οὗ Νεκρὴ θάλασσα ὅπου δὲν δύνανται νὰ ζήσῃ ζῶσα ψυχὴ γὰρ νὰ μείνῃ ὡς παράδειγμα αἰώνιον ἀμαρτίας καὶ τιμωρίας ὅπως καὶ σήμερον πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἐπαναφέρουν στὴ ζωὴ των τὴν κατάστασιν τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρων. Εἰς αὐτὴ τὴν κατάσταση εὐρίσκοντο τὸ ἄνθρώπου γένος τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς ἀβλιότητος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως κοινωνικῆς καὶ θρησκευτικῆς. Ὑπῆρχε εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ ἀκολασία ἀφοῦ εἶχαν νομιμοποιήσῃ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀνηθικότητα γὰρ νὰ δικαιολογῶν αὐτὴν στὴ συνειδήσει των ἐδημιούργησαν αἰσχροὺς Θεοὺς καὶ αἰσχροὺς Θεάς. Γέμει τὸ Πάνθεον τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ ἑκατοντάδες θεοὶ τιτὲς ποὺ χάνεται ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου, διότι δυσκόλως μπορεῖ νὰ τοὺς ἐξαριθμήσῃ, καὶ τὸ κακὸν δὲν ἦτο εὐκόλο νὰ σταματήσῃ, ἐφ' ὅσον τὸ ὑπέβαλτο καὶ αὐτοὶ ποὺ κυβερνοῦσαν τοὺς λαοὺς των.

Ἀναφαίνοντο θεβαίως κατὰ και-

ροὺς ὠρισμένοι φυσιογνωμίαι διακρινόμεναι εἰς ὑγιὰ λογικὴ καὶ οὐνεοί, εἰς εὐσέβεια καὶ πίστι εἰς τὸν ἕνα καὶ μόνον ἀληθινὸν Θεόν, ὅπως ἦσαν οἱ Προφῆται διὰ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν, ἀλλὰ ἀντιμετώπιζον τὴν ἰσχὺν τῶν ἰσχυρῶν κυβερνητικῶν μέχρι σημείου νὰ φονεύωνται καὶ νὰ κατακρεουργοῦνται ὅπως ὁ Προφήτης Ἡσαΐας ποὺ ἐπρωϊνόθη. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἔθνικοὺς παρουσιάζοντο τοιοῦτοι ἄνθρωποι ἐμπνεόμενοι, ἀπὸ εὐσέβεια καὶ ἠθικότητας καὶ ἐξήτουν μὲ τὴν διδασκαλίαν των καὶ τὸ παράδειγμα των νὰ ἐπιβληθῶν καὶ σταματήσουν τὸ κακόν, ἀλλὰ ὑποβάλλοντο ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντας εἰς μαρτύρια διὼς ἔχομε τὸν Φιλόσοφον τῶν Ἀθηνῶν Σωκράτην, ὁ ὁποῖος ἠναγκάσθη νὰ πῇ τὸ θανατηφόρο κόνειο, διότι ἐστενοχωροῦντο οἱ μεγάλοι τῶν Ἀθηνῶν νὰ τὸν ἀκούουν νὰ κηρύττῃ ὅτι «Καθεὺς δυνάτω διατελεῖται Ἀθηναῖος ἐάν μὴ ὁ Θεὸς ἄλλον τινὰ ἐξ οὐρανοῦ ἐπιπέμψῃ κηδόμενος ὑμῶν». Καὶ ἐπάνω αὐτοῦ εἰς τὸ κατακορύφωμα τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς ἐξαθλιώσεως τοῦ ἀνθρώπου γένους, ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἡ τρίτη περίοδος μιᾶς νέας κοσμογονίας τὴν ὁποῖαν διεμύρφησεν ὁ ἀπειραλμένος παρὰ Θεοῦ ὁ Μεσσίας ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Η Γ' ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

Ἡ περίοδος αὕτη ἀρχεῖται ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, διὰ ἄνωθεν τοῦ Σπηλαίου τῆς Βηθλεὲμ ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία ἔλεγε διὰ μέσου τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, ὅτι ἀπὸ τὸ παιδίον αὐτὸ θὰ δημιουργηθῇ μία περίοδος νέας Κοσμογονίας, ἡ ὁποία θὰ φέρῃ εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εἰρήνην. Καὶ πράγματι μόλις ἠνδρώθη ὁ Χριστὸς καὶ ἐξῆλθεν ἐξω εἰς τὸν δημόσιον βίον ἤρχισε μὲ τὴ διδασκαλίαν του νὰ προσκαλεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ τὸν ἀκολουθήσουν, διότι ὁ μόνος ἄνθρωπος ἦτο ποὺ εἶχε τὴ δύναμιν τὴν ὁποίαν ἔδιδε εἰς Αὐτὸν ἡθεότης του γὰρ νὰ ἀναμορφώσῃ τὴ πρώτην ἐκείνην κοσμογονίαν, ἡ ὁποία εἶχε διαταραχθῇ ἀπὸ τὴν ἀποστασία τοῦ πρώτου ἀνθρώπου καὶ εἶχε ὁδηγήσῃ ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα σὲ ἕνα σκοτεινὸ πνευματικόν. Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει (Μ. δ—16) μὲ τὸ Χριστὸν εἶδε φῶς μέγα.

Καὶ τὸ πρῶτον ποὺ ἐξήγησε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἦτο ἡ Μετάνοια, τὸ πρῶτον κήρυγμά του ποὺ ἀπευθύνετο ἦτο τοῦτο «Μετανοεῖτε ἡγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» μετάνοια ζητοῦσε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μὴ μεταλλαγὴ ἐκ τῆς ζωῆς μας καὶ ἰὼν πρὸς τὸ μέλλον μὲ τὴν ὁποίαν ἀλλαγὴν θὰ χρησιμοποιήσῃμε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον αὐτοῦ ποὺ πῆραμε ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ εἰς τὸν ἐγωισμόν του καὶ θὰ πέραμε τὴν ταπείνωσιν τὴν ὁποία μᾶς παρουσίασεν ὁ νέος Ἀδὰμ ὁ Χριστός. Τὴν ταπείνωσιν ὡς μίαν ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τῆς υπερηφάνειας ἡ ὁποία ἔφερε δὲ λα τὰ κακὰ εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ποὺ ἔφερε τὸν σκοταδισμόν ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ συσκοτίζει καὶ σήμερον τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἐγωισμὸς ποὺ πῆραμε καὶ φέρομε κληρονομικῶς ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὸν μεγαλύνουμε μὲ τὴν εἰσηγήσειν ποὺ μᾶς δίνουν αἱ γνώσεις, αἱ ἐφευρέσεις καὶ τὰ πολλὰ ὑλικά ἀγαθὰ καὶ ἀντὶ αὐτὰ νὰ μᾶς ἀνοίγουν ἡ μά-

τια γὰρ νὰ βλέπουμε ὅτι ὅλα προέρχονται ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν δημιουργίαν τοῦ Θεοῦ, ἡμεῖς μὲ τὸν ἐγωισμόν μας τὰ πέρνουμε ὡς ἰδικὰ μας κατασκευάσματα καὶ ἔχομε ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν Θεὸν γὰρ νὰ ἀφήνωμε ἐλεύθερη τὴ συνειδήσειν μας καὶ διαπραίτηι κάθε εἶδους ἀμαρτίας καὶ διαφθοράς. Τὴν ταπείνωσιν ὁ Χριστὸς ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὲ τὴ διδασκαλίαν του καὶ τὸ παράδειγμα του. Ὁλόκληρος ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου του ἐκεῖ στρέφεται πρὸς τὴν ταπείνωσιν «Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ Πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστὶ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» «Πῶς ὁ ὕψων ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψηλοῖται» ἀλλὰ πῶς πολλὴ διδάσκει τὴν ταπείνωσιν τὸ παράδειγμα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ ποὺ ὑπῆρχε ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεώς του μέχρι τῆς σταυρικῆς του θυσίας ὅλος ταπείνωσιν καὶ ὑπακοὴ εἰς τὸ Θεῖον θέλημα. Διαφέρει δὲ ὁ ἐγωισμὸς ἀπὸ τὴν φιλοδοξίαν. Ὁ ἐγωισμὸς εἶναι εἰσηγήσις τοῦ Διαβόλου τὸν ὁποῖον πρῶτος εἰσηγάγεε καθὼς καὶ τὸ ψεῦδος εἰς τὸν Ἀδὰμ, ἐνῷ ἡ φιλοδοξία εἶναι κάτι τὸ Θεῖον ποὺ τὸ ζητεῖ κάθε ἄνθρωπος νὰ τὸ ἀπολαύσῃ, ἀλλὰ ὅχι ὅπως μὲ τρόπον ἐγωιστικόν τῆς φιλαυτίας ποὺ συγκεντρώνει τὸν ἄνθρωπον ἐντὸς τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ ἐκτὸς τῶν προσωπικῶν του συμφερόντων, ἀλλὰ μὲ μὴ ἐξάρτησιν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ ἀλτρουισμόν καὶ τὴν ἀγάπην ὡς τοῦ ἑαυτοῦ του πρὸς τὸν πλησίον. «Εἴτω ἔκίνησε καὶ ὁ Χριστὸς ἀπὸ μιᾶς μεγάλης ταπείνωσιν πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ μιᾶς ἀγάπης θυσίας πρὸς τὸν πλησίον γὰρ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν μεγάλην δόξαν τῆς Ἀναστάσεώς του καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς Του καθέδρας. Μετάνοια ἐξήγησεν ἀπὸ ἡμᾶς ὁ Χριστὸς καὶ στρεφόμενος πρὸς τὴν ταπείνωσιν ἡ ὁποία θὰ ἀνέπλατε τὸν ἄνθρωπον πνευματικῶς καὶ θὰ δημιουργοῦσε μιᾶς νέας κοσμογονίας, πνευματικῆς ὡς αὐτὴν τοῦ οὐρανοῦ, γιαντοῦ καὶ ἔλεγε «Μετανοεῖτε ἡγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» μετάνοια καὶ ταπείνωσιν γὰρ νὰ ζήσετε μιᾶς ζωῆς, ὡς αὐτὴ τῆς Βασιλείας τοῦ Οὐρανοῦ, ὅπου βασιλεύει καὶ κυριαρχεῖ μετὰ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εἰρήνη. Τὴν μετάνοια ζητοῦσεν ὁ Χριστὸς τὸν πρῶτον καὶ τὴν πίστιν, νὰ πιστεύσουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι ἦτο καὶ Θεός, ὁ Θεάνθρωπος μὲ τὰ θαύματα ποὺ ἔκανε ὁ Χριστὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν εἶχαν ἵνα ἔτι δώσουν ἐμπιστοσύνην καὶ ἀκούσουν τὰ λόγια του καὶ ἐφάρμοζον τὰς ἀληθείας του αἱ ὁποῖαι γὰρ πρώτη φορά θὰ ἀκούοντο νὰ λέγονται γὰρ τὸν Θεὸν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν, πνεῦμα ὁ Θεὸς οὐδ' ἰσχυρὴ ὑπόστασις ποὺ καταλαμβάνει ὀλόκληρον τὴ δημιουργίαν του τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν ἐμψυχον καὶ ἄψυχον καὶ τὴν ἀγαπᾷ καὶ τὴν ἐπιβλέπει ὡς δημιουργὸς αὐτῆς καὶ πατέρας. Καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτὸν τὸν Θεὸν νὰ στρέφωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ Πνεῦμα μας τὴ διάνοιά μας γὰρ νὰ δίδωμεν μὴ ἀληθινὴ καὶ ὅχι ἐπιπολαία καὶ τυπικὰ δοξολογία καὶ προσκυνῶν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ 2ον γὰρ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐξυψώνει ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ κτήνους ποὺ τὸν εἶχε ὑποβάσσει ἡ ἀμαρτία καὶ οἱ πάσης πηγῆς σκοταδιστοῦ ὕλισται καὶ ἄθεοι, εἰς τὴν μεγάλην ἀξίαν ποὺ τοῦ δίδει ἡ ψυχὴ του

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὸ νέο Δ.Σ. στὴ προσπάθειά του νὰ συνεργαστῇ καλύτερα μὲ τὸ Κοινοτικό Συμβούλιο τοῦ χωριοῦ ἀπέστειλε τὴν παρακάτω ἐπιστολή:

Πρὸς
Τὸν κ. Πρόεδρον Κοινοτικῆς Νεοχωρίου
Νεοχώριον - Ναυπακτίας
Κύριε Πρόεδρε

Σὰς πληροφοροῦμε ὅτι στὶς ἀρχαιρεσίαις τῆς 20.1.80 ἐξελέγη νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας, τὸ ὁποῖο συγκροτήθηκε σὲ σώμα ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος: Κων(ν)νος Μάντης
Ἀντιπρόεδρος: Νικόλαος Μπαζιώνης
Γεν. Γραμματέας: Νικόλαος Κ. Λειβαδίτης
Εἰδ. Γραμματέας: Δήμητρα Τσόλκα (Φούρλα)
Ταμίας Κων(ν)νος Φλώρος
Μέλη: Σπύρος Πλάκας, Ξένη Ζωή.
Σὰς πληροφοροῦμε ἀκόμα ὅτι τὰ

μέλη τοῦ Συλλόγου μας κατὰ τὴ Γενικὴ Συνέλευσιν τῆς 20.1.80 ἀποφασίσαι καὶ ἐνέγραψε στὸν ἐτήσιο προϋπολογισμόν τοῦ διάφορα χρηματικά ποσὰ γὰρ διάφορα ἔργα στὸ χωριό μας, ἥτοι γὰρ τὴ συντήρησιν τῆς ἀμαξίτης ὁδοῦ «Υψηλοῦ Σταυροῦ - Γέφυρα, γὰρ ἐνίσχυσιν τῆς Κοινοτικῆς σὲ διάφορα ἔργα καὶ γὰρ ἐνίσχυσιν τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος.

Σὰς παρακαλοῦμε νὰ θέσετε τ' ἀνωτέρω ὑπόψιν τοῦ Κοινοτικοῦ σας Συμβουλίου καὶ νὰ μᾶς γνωρίσετε ἐγγράφως ποῖα ἔργα ἔχετε προγραμματίσει ὥστε τὸ Δ. Συμβούλιόν μας στὰ πλαίσια τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων του νὰ σας βοηθήσῃ.

Μὲ πατριωτικὸν χαιρετισμόν
ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Κ. ΜΑΝΤΗΣ
Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Ν. Κ. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ
Ἀνάλογο ἐπιστολὴν ἐστειλε καὶ στὸ Διευθυντὴ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Η ΘΕΙΑ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΣΗ

● Συνέχεια ἀπὸ τὴν 3η σελίδα

δισμὸ ἀπὸ τὴν καταδίκη καὶ τὸν αἰώνιον καὶ οἰκτρὸ θάνατον. Νὰ σώσει τοὺς δούλους τοὺς ἐχθροὺς, νὰ τοὺς σώσει καὶ νὰ τοὺς ἀνυψώσῃ. Γι' αὐτὸ λοιπὸν τὸν λόγο ὁ μέγας γίνεται μικρός. Καὶ φθάνει ἀπὸ τὸ φτωχὸ σπῆλαιον καὶ τὴ φάτνη ὡς τὸ σταυρὸ καὶ τὸν μαρτυρικὸ θάνατον. Ἀπὸ τὰ σπάργαντα ὡς τὸ ἀκάνθιον στεφάνι. Ἀπὸ τὸ ψυχὸς τοῦ σπηλαίου ὡς τὴν παγερότητα τοῦ τάφου. Νὰ ἐπομένως τὴν ἐννοοῦμε θάνατον λέμε συγκατάβαση μάλιστα θεῖα καὶ σωτήρια συγκατάβαση. Ὁλη αὕτη ἡ μεγάλη καὶ ὀδυνηρὴ χειρονομία καὶ πρόσφορά του εἰς τὸν πεσόντα καὶ ἀμαρτωλὸ καὶ ἐνοχὸ ἄνθρωπον. Καὶ εἶναι συγκατάβαση ὅχι ἀπλῶς νοητὴ ἀλλὰ συγκατάβαση πραγματικὴ μὲ ἀσύλληπτον βάθος καὶ ἔκτασιν καὶ ἀξίαν. «Κεκρυμμένον μυστήριον καὶ ἀγγέλοις ἀγνώριστον τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν» (κολ. α' 26). Εἶναι μυστήριον συγκαταβάσεως. Εἶναι συγκατάβαση συγκινητικὴ καὶ διδακτική. «Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθώμεν ἐνθέως καὶ κατιδόμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς» Συγκατάβαση θεϊκή. Γιὰ σένα καὶ γὰρ μένα ἀδύνατε ἄνθρωπε ὁ Θεὸς «ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν» καὶ γίνεται ἄνθρωπος, ὁ Δεσπότης δούλος, ὁ Κύριος διάκονος καὶ ὑπηρέτης, ὁ ἀθάνατος θνητός, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων, δούλος τῶν ἀνθρώπων «ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖᾳ πλουτήσωμεν» (Β' κορ. η' 9).

Γιὰ σένα καὶ γὰρ μένα Χριστιανὲ γεννάται στὸ ἔρημον Σπῆλαιον καὶ ἀνακλίνεται στὴν κρύα φάτνη. «Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν καὶ ὑποπόδιον τῆς γῆς» καὶ ἐπειτα σ' ὅλην τὴν ζωὴν νὰ μὴ ἔχει «ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει», καὶ νὰ στερῇται καὶ νὰ διώκεται καὶ νὰ πάσχει καὶ νὰ φθάνει εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ μαρτυρικὸν θάνατον. Γιὰ σένα καὶ γὰρ μένα. Γιὰ τὴν σωτηρίαν σου καὶ γὰρ τὴν σωτηρίαν ὅλων. Γιὰ νὰ μᾶς δωρήσῃ ἀντὶ τῆς λύπης τῆς χαρᾶς, ἀντὶ τοῦ πόνου τὴν ἐλπίδα, ἀντὶ τῆς ἀγωνίας τὴν ἀνάπαυσιν, ἀντὶ τοῦ αἰωνίου θανάτου τὴν αἰώνια ζωὴν, ἀντὶ τῆς γῆς τὸν Οὐρανόν. Πόση ἀγάπη λοιπόν, πόση εὐσπλαχνία, φιλανθρωπία, ἀγαθότητα ἔ-

μὲ τὰ λόγια του ἐκεῖνα «τὶ γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐάν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; (Ματθ. 11 26).

Συνέχεια στὸ ἐπόμενο

χει αὕτη ἡ θεῖα καὶ Λυτρωτικὴ συγκατάβαση. Δὲν σὲ συγκινεῖ ἄνθρωπε τὸ μυστήριον αὐτό; Δὲν συγκλονίζει τὴν καρδίαν σου τὸ μέγα τῆς θεῖας ἀγάπης γεγονός γὰρ νὰ γεμίσι ἀπὸ πίστιν ἀπὸ ἀγάπην ἀπὸ ἐγνωμοσύνη πρὸς τὸν συγκαταβάσαντα Κύριον καὶ Θεόν σου; Ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ταπεινῶνεται καὶ συγκαταβαίνει πρὸς τοὺς δούλους σου καὶ σὺ μένεις ἀδιάφορος καὶ ἀκατάδεκτος πρὸς τοὺς συνδούλους σου καὶ συνανθρώπους σου καὶ ἀδελφούς σου; Τί εἶσαι; Πλούσιος εἶσαι; Σοφὸς εἶσαι; Ἀρχὼν εἶσαι; Ὅτι κι ἂν εἶσαι «γῆ καὶ σποδὸς εἶσαι». Σήμερον εἶσαι καὶ αὔριον δὲν εἶσαι. Ταπεινώσου λοιπὸν ταλαίπωρε θνητὲ ἄνθρωπε, καταδέξου τοὺς συνανθρώπους σου, ἀγαπήσέ τους, συμπόνεσέ τους, πρόσφερε τίς ὑπηρεσίας σου τὴν βοήθειάν σου, τὴν στοργήν σου τὴν ἀληθινὴν ἀγάπην σου.

Γεννήθηκες Κύριε. Δὲν στάθηκες μακριὰ μας καὶ δὲν μᾶς ἄφησες μόνους νὰ χανώμαστε μέσα στὸ σκοτάδι τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀμαρτίας. Μᾶς λυπήθηκες μᾶς πόνεσες καὶ ἤλθες κοντά μας. Ἠλθες νὰ ζήσεις μαζί μας. Ἠλθες καὶ ἔγινες ἄνθρωπος ἀληθινός, Θεάνθρωπος Κύριος καὶ μᾶς ἀνοίξεις Σὺ ὁ ἀναμάρτητος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τὸν δρόμον τοῦ Οὐρανοῦ. Ἀλλὰ Κύριε βοήθησέ μας καὶ τώρα σ' αὐτὸν τὸν δρόμον ποὺ μᾶς ἀνοίξεις χειραγωγῆσέ μας. Διότι μᾶς βλέπεις; Περπατοῦμε καὶ σκοντάφουμε. Τόσο κακὸς καὶ ἀνώμαλος εἶναι ὁ δρόμος τῆς ζωῆς μας καὶ τόσο μικρὸς οἱ δυνάμεις μας. Χωρὶς ἐσένα τί νὰ κάνουμε; Χωρὶς τὴν βοήθειάν σου πῶς θὰ προχωρήσουμε; Χωρὶς τὴν συμπαράστασίν σου πῶς θὰ φτάσουμε στὸ τέρμα στὴν οὐρανὸν καὶ αἰώνιον βασιλείαν σου; Μικρὸ θεῖο Βρέφος πιάσε μας μὲ τὸ παντοδύναμον θεῖο χέρι σου καὶ ὁδηγήσέ μας ἐκεῖ ὅπου μᾶς καλεῖς στὴ μετάνοια τώρα καὶ στὴ σωτηρίαν ποὺ παρέχει ἡ ἐκκλησία σου. Στὴ χαρὰ καὶ στὴ δόξα ἐπειτα ποὺ μᾶς προσφέρει ἡ βασιλεία σου. Προσκυνοῦμε τὴν γεννήσιν σου καὶ δοξολογοῦμε τὴν ἀγαθότητά σου, τὴν εὐεργεσίαν σου τὴν ἀγάπην σου τὴν θεῖαν καὶ σωτήριον συγκατάβασίν σου.

Ἀλλὰ ἔλα Κύριε νὰ γεννηθῇς καὶ στὶς καρδίαις μας γὰρ νὰ αἰσθανθοῦμε τὴν χάριν σου καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν βασιλείαν σου. Διότι «Ὅκ' ἔστιν ἐν ἑλλω οὐδὲν ἡ σωτηρία». Δὲν ὑπάρχει σὲ κανέναν ἄλλον κοντὰ ἡ σωτηρία ὅπως μᾶς λέγει κ: Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.